A. ASCOLI, *Die Thermopräzipitinreaktion.* Deutsche Ausgabe von Dr. R. S. HOFFMANN, Wien. Wien und Leipzig, JOSEF SAFAR. 1922.

De Duitsche uitgaaf van de „thermopraecipitine-reactie van ASCOLI" behandelt in de allereerste plaats de reactie bij miltvuur en geeft uitvoerige bijzonderheden omtrent de techniek, terwijl de in de literatuur neergelegde mededeelingen zijn verwerkt. Wie ervaring heeft omtrent de toepassing der methode, weet, dat zij in veel gevallen goede resultaten geeft, en vooral voor de praktijk aanbeveling verdient, wanneer het materiaal, waarin miltvuurbacillen worden vermoed, zich door rotting of om andere redenen niet meer eigent voor een snelle diagnose. In dergelijke gevallen kan de thermopraecipitatie ongetwijfeld goede diensten bewijzen, want de reactie is vrijwel specifiek.

Op dezelfde wijze en in dezelfde omstandigheden kan de methode goede resultaten opleveren bij de diagnose van de vlekziekte der varkens. Ook dat volgt uit verschillende literatuur-mededeelingen, en men kan het zelf gemakkelijk controleeren. Hier kan echter de aanwezigheid van den saprophytischen Bacillus murisepticus, die in het te onderzoeken materiaal aanwezig is, tot vergissingen aanleiding geven.

In het werkje worden verder de resultaten van de toepassing der methode bij een aantal andere ziekten besproken. Boutvuur, paratyphus-infecties en vleeschvergiftigingen, tuberculose, maltakoorts, pest, malleus, diphtherie, vaccine, bacillus butulinus, vlektyphus, meningitus cerebrospinalis, pneumococcieën, gonorrhoe, zij passeeren alle de revue, terwijl de door verschillende onderzoekers verkregen resultaten worden medegedeeld. Bij al deze ziekten vormt de methode echter zeker nog niet een diagnosticum van groote waarde.

Het is trouwens begrijpelijk, dat slechts in bepaalde gevallen of bij bepaalde ziekten de methode praktische beteekenis zal kunnen krijgen d.w.z. dan, wanneer zij in zekerheid andere overtreft, of wel wanneer de andere niet zijn toe te passen. De eerste omstandigheid komt niet dikwijls voor, de tweede vooral wanneer het te onderzoeken materiaal rot is of sterk secundair geïnfecteerd. Dan is het natuurlijk een zeer gunstige omstandigheid, dat men uit dergelijk materiaal door verwarming nog een goed antigeen kan krijgen, dat met een praecipitinen bevattend serum een neerslagreactie geeft, doch — praecipitine-reacties geven niet in alle gevallen zekerheid !

Voor verder onderzoek, en vooral wat het bereiden van antigenen en sera, en de toepassing der methode betreft, geeft het werkje van ASCOLI intusschen uitmuntende aanwijzingen.

D. A. DE JONG.